

bære Udgifter til Trods' for alle disse politiske og ydre Angreb, til Trods for den Magt, hvormed man vil undertvinge den lille Nabo, saa siger jeg: Vel, men saa maae vi være enige om, at den bruger dem, og at vi indbrømme dem, og den maa see, at det er vort Duffe, at denne Magt er nedlagt i dens Haand; den maa have Retfærdiggjørelsen for sin Handlemaade deri, at den har Bevillingen fra os, thi saa kan Ingen som helst angribe den derfor; men dette er paa ingen Maade klart, saaledes som det her er fremstillet, og det er uforsigtigt af Regjeringen at bevæge sig videre frem paa den Bane, end den høist har nødig. Denne mindre Forsigtighed rammer, saa forekommer det mig, Regjeringen, ikke de nærværende Personer i den, og en hvilkensomhelst Regjering, der indtraadte, vilde være fult i en vis Forlegenhed, naar ikke denne Opgave paa en vis Maade var løst; jeg vil henstille dette til nærmere Overveielse. Jeg troer, at Posteringen kan indrettes saaledes, at Ministeriet deri kan faae den Sikkerhed, det behøver. Naar man saa siger: Men hvorledes kan man vente, at ukjendte Handlinger skulde kunne bedømmes saaledes, som Tilfældet vilde være, hvis vi gjorde Indbrømmelser af den Art, saa siger jeg: der er mange Forhold i Verden, som medføre, at man, selv om man maa misbillige det Skete, dog maa bære Byrden, som de føre med sig, men man skal gjøre det itide og ikke lade den Tid komme, hvor Omstændighederne kunne fremkalde en vranten Uvillie, der bedømmer Forholdene ganske anderledes. De, der leve midt under Forholdenes Tvang, skulde ogsaa være dem, der paa en vis Maade dømme; men her skal ikke kunne fremkomme nogen juridisk Dom, thi kun en politisk kan her være afgjørende. Vi have tidligere i en væsentlig Grad fordærvet vor Stilling ved at fremkalde en juridisk Dom, hvor kun en politisk hørte hjemme, og vi skulde ikke gjøre det endnu engang.

Der er en Post, som de Herrer ville smile af, naar jeg nævner den, men som jeg ikke kan lade være unævnt — det er den tredie Gang, jeg nævner den — og det er, at vi med Urette, ikke med Ufornuft, hde 62 pCt. til Monarchiet; det bør ikke være anderledes, men det er ikke forlangt paa den Maade, det burde. Vi burde

kun hde 60 pCt., indtil de 2 pCt., vi yderligere svare, forlanges af os paa den rette Maade, thi man forlanger nu de 2 pCt. af os med Tvang; man behandler os ikke bedre, end vore Fjender behandle os. Der er en ringe underordnet Ting, jeg skal gjøre opmærksom paa, og det saameget mere, som den Mand, der i Almindelighed henlede Dpmærksomheden paa Sager af den Natur, ikke mere er Medlem af Thinget, og det er, at man endnu ikke er kommet til at betegne Capitlerne og Underafdelingerne paa en eensartet Maade under de forskjellige Ministerier. Der er intet Spørgsmaal om, at det i en ganske overordentlig Grad vilde lette Behandlingen, naar Tallene havde een Betydning, de latinske Bogstaver en anden og de græske en tredie, og man fandt denne samme Anordning gjennemgaaende overalt.

Det gjør mig ondt, at jeg maa opholde det ærede Thing saalænge, men det ligger nu engang i min Natur at give mig af med Finants-sager og plage Folk uden Barmhjerthighed. Jeg skal nu gaae over til de særlige Capitler. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) gjorde allerede opmærksom paa, at man — jeg tager det her kun frem som Exempel — under Redningsvæsenet var kommet til temmelig flotte Bevillinger; men det, som jeg egentlig herved skal gjøre opmærksom paa, det er den idelige Fornøelse fra Ministeriets Side af de samme Begjæringer. Der staaer en Mand i Spidsen for Redningsvæsenet, hvis Fortjeneste af det jeg skal være meget villig til at anerkjende; ja jeg skal endog saa gjøre det med Fornøielse, men jeg skal dog bemærke, at al betalt Fortjeneste ikke bliver saa stor som ubetalt, og var han bleven ved at bestyre Redningsvæsenet ubetalt, eller var han udfkrevet til at bestyre det imod sin Villie, saa kunde der være Meget, der talte for denne hans Fortjeneste; men han har selv bragt denne Sag igang, er bleven betalt, og hans Betaling er idelig voiet. Han har, jeg troer for et eller to Aar siden, faaet et Tillæg af 250 Rd. for at paasee Bedligholdelsen af de sydlige Dæmninger ved Agger Canal, som i det Hele taget koster meget mere i Tilfyn end hele Dæmningsvæsenet. Vi have steds afviist hans Begjæring om 250 Rd. til en Assistent ved Redningsvæsenet, og dog